

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mottla a soudkyň Mgr. Lucie Jackwerthové a JUDr. Blanky Trávníkové v exekuční věci oprávněné **České kanceláře pojistitelů**, IČO: 70099618, se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 1724/129, zastoupené Mgr. Ľubomírem Vdovcem, advokátem se sídlem v Brně, Hlinky 135/68, proti povinnému **Michalu P.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, **pro 4750 Kč s příslušenstvím**, o odvolání České pojišťovny, a.s., IČO: 4527956, se sídlem v Praze 1, Spálená 75/16, proti usnesení soudního exekutora Mgr. Jaroslava Homoly, Exekutorský úřad Brno-město, ze dne 10. srpna 2017, č. j. 030 EX 11507/15-85,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění

Napadeným usnesením soudní exekutor uložil České pojišťovně, a.s., pořádkovou pokutu ve výši 1000 Kč. Uvedl, že povinný je vlastníkem vozidla Opel Astra, RZ xxx, pojatého do soupisu movitých věcí, přičemž pojištění odpovědnosti z provozu vozidla sjednala u České pojišťovny, a.s., osoba od povinného odlišná. Soudní exekutor proto pojišťovnu vyzval, aby mu sdělila informace o pojistníkovi (identifikaci jeho osoby a informace vedoucích k dohledání a zajištění vozidla), neboť právě u pojistníka se uvedené vozidlo může nacházet. Pojišťovna však požadované údaje sdělit odmítala s odkazem na povinnost mlčenlivosti uloženou jí § 127 a násl. zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví. Soudní exekutor proto postupoval podle § 33 odst. 4 ex. ř. a § 128 o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 a 2 ex. ř. a pojišťovnu za neposkytnutí součinnosti sankcionoval.

Proti tomuto usnesení podala pojišťovna včasné a přípustné odvolání, v němž setrvala na svém stanovisku, že právní úprava obsažená v zákonu č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, a v zákonu č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, jí umožňuje údaje o pojistníkovi sdělovat pouze v těch případech, kdy jí je taková povinnost uložena zákonem. Ustanovením § 33 ex. ř. jí ale takováto povinnost uložena není. Požadovala proto změnu napadeného rozhodnutí.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Rozsah, v jakém jsou finanční instituce povinny poskytovat soudnímu exekutorovi součinnost, je stanoven v § 33 odst. 4 ex. ř. Podle tohoto ustanovení banky, pobočky zahraničních bank, spořitelni a úvěrní družstva, instituce elektronických peněz, zahraniční instituce elektronických peněz, vydavatelé elektronických peněz malého rozsahu, platební instituce, zahraniční platební instituce a poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu (dále jen „peněžní ústav“), pojišťovny, investiční společnosti a investiční fondy, obchodníci

s cennými papíry, penzijní společnosti, penzijní fondy podle zvláštního právního předpisu, Garanční systém finančního trhu (dále jen „finanční instituce“), notáři, advokáti, fyzické a právnické osoby jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o číslech účtů povinného nebo jeho jiných jedinečných identifikátorech, jakož i o jejich stavu a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného jimi spravovaných či u nich pro povinného či povinným uschovaných.

V posuzované věci soudní exekutor zjistil, že povinný je vlastníkem vozidla Opel Astra, RZ xxx, toto vozidlo lze exekucí postihnout, bylo pojata do soupisu movitých věcí, tudíž zjištění, kde se toto vozidlo nachází, bude mít pro provedení exekuce praktický význam. Pojištění odpovědnosti z provozu tohoto vozidla bylo sjednáno u České pojišťovny, a.s., osobou od povinného odlišnou a lze souhlasit s exekutorem v tom, že je velmi pravděpodobné, že právě tato osoba má vozidlo ve svém faktickém držení. V projednávané věci je tato pravděpodobnost zvyšována i tím, že podle sdělení pojišťovny byla touto osobou předmětná pojistná smlouva uzavřena s účinností od 31. 3. 2015, tedy krátce poté, kdy povinnému byla rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19. 2. 2015, č. j. 13 C 218/2014-39, uložena vymáhaná povinnost – zaplatit oprávněné 4750 Kč s příslušenstvím jako příspěvek za dobu, kdy uvedené vozidlo nemělo uzavřeno pojištění z odpovědnosti z provozu vozidla. Lze tak uzavřít, že pojišťovna v tomto případě zjevně disponuje informacemi o místě, kde by se mohl (nadto jediný) exekučně postižitelný majetek povinného nalézat, na což byla soudním exekutorem (v opakované žádosti o poskytnutí informací) upozorněna, přičemž tyto informace soudní exekutor nemůže opatřit využitím zákonné součinnostní povinnosti jiného subjektu. Za této situace proto lze požadované identifikační údaje podřadit pod „údaje o majetku povinného...“ ve smyslu výše citovaného § 33 odst. 4 ex. ř. K obdobným závěrům dospěl Městský soud v Praze i ve svých rozhodnutích ze dne 5. 10. 2017, č. j. 69 Co 341/2017-105, či ze dne 19. 10. 2017, č. j. 29 Co 338/2017-60.

Z vyložených důvodů odvolací soud dospěl k závěru, že postup pojišťovny, která soudnímu exekutorovi nesdělila údaje o pojistníkovi, je možno posoudit jako nesplnění povinnosti součinnosti uložené jí § 33 odst. 4 ex. ř. a je možno jej sankcionovat pořádkovou pokutou. Vzhledem k tomu, že výše pořádkové pokuty může činit až 50 000 Kč, uložená pořádková pokuta ve výši 1000 Kč je shora popsáním okolností přiměřená. Odvolací soud proto usnesení soudního exekutora jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. f) o. s. ř.].

V Praze dne 30. října 2017

Mgr. Tomáš Mottl v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Barchánková